



ADVENT-ČAS PRIČAKOVANJA V PRAVEM VESELJU

Besedo advent dobesedno prevajamo v »pričakovanje«. Pričakovanje je neko aktivno dogajanje v nas in izven nas. Pričakovanje je vedno povezano s prihodnostjo, z nečim, kar je pred menoj. Takšno ali drugačno pričakovanje je vedno težka, zahtevna stvar. Človek kot bitje omejeno v prostoru in času takšne ali drugačne dogodke ali stvari pričakuje izjemno težko. To velja tudi za sodobnega človeka, ki je vajen tako visoke ravni blaginje in udobja, da ali težko kaj pričakuje, saj misli, da mu mora biti vse prineseno, ali pa je pričakovanje v njem preprosto odmrlo in ne pričakuje ničesar več. Nima ne želja in ne cilja. Slednje pa vodi v nihilizem, ki je strup današnje dobe. Kakorkoli! Pričakovanje ima svoje mesto tudi v krščanski veri, celo čas znotraj cerkvenega liturgičnega koledarja. Advent ima dvojni pomen. Prvi pomen je pričakovanje drugega Kristusovega prihoda. Ko bo prišel v slavi, sodit žive in mrtve, kot molimo v Veroizpovedi. To pričakovanje naj pogostokrat navdaja z nekim strahom in vznemirjenostjo, saj se tiče nas samih in vsakega trenutka za katerega ne vemo. Pričakovanju drugega Kristusovega prihoda je namenjena prva polovica adventa. Druga polovica adventa nam je bližje, saj nas zadnji dnevi pred božičem spominjajo na pričakovanje prvega Kristusovega prihoda pred več kot dva tisoč leti. Bližje nam je zaradi neke idile, romantike, ki seva iz tega decembrskega praznovanja. Kateri del »pričakovanja«



nam je pomembnejši? Odgovor je enostaven, a mnogim žal še vedno nejasen. Oba! Spominjati in radostno moramo pričakovati spomin Gospodovega rojstva, saj brez učlovečenja ni moglo priti do odrešenja. Jaslice nas morajo usmerjati proti velikonočni skrivnosti odrešilnega trpljenja, smrti in vstajenja. Vse ostalo je žal zgolj folklor in polnjenje vseh čutil telesa s hrupom, svetlobo lučk in slabim počutjem ob nebrzdanem praznjenju denarnic. Pred očmi moramo imeti tudi drugi Kristusov prihod, saj je povezan z našo vero v večno življenje. V času božične devet dnevnic prepevamo odlomek iz knjige preroka Izaija, ki je najbolj pričakoval prihod mesije. Eden izmed stavkov se glasi: »Pridi nas rešit, Gospod, Bog močni, pokaži svoje obličje in rešeni bomo.« V tem stavku je zajeto vse, kar potrebujemo v času »pričakovanja«, v adventu. In to je Božje zagotovilo, da je On tisti, ki nas lahko odreši, ter da se nimamo ničesar bati. Torej naj bo naše življenje v adventu napolnjeno z veselim pričakovanjem z obilo miru in umirjenosti znotraj in zunaj.

Blagoslovljen advent vam želim.

Tadej Ložar, kaplan

OSEBA TA MESEC: VLASTA MERZEL

Iz župnije Sv. Martina na Uncu, sem se pred 28 leti, ko sva se z Mirkom poročila, preselila k Sv. Martinu na lg.

Doma smo imeli tradicionalno versko vzgojo. Molitev rožnega venca smo običajno molili ob pokojnih. Takrat so pokojni še ležali po domovih. Molili smo tudi sedem dni po pogrebu (v sobi, kjer je pokojni ležal) ob križu in soju lučic, ki so na plutovinstih podstavkih plavale v olju in vodi. Otroci smo se po navadi stiskali na klopi ali peči. S sestrično sva radi peli, zato naju je njena mama, ki je bila tudi moja krstna botra, učila cerkvenih pesmi. Poučila naju je, katere pesmi so primerne za določen del maše in za posamezne praznike.



V župniji je bila pogosto »tiha maša«, zato sva s sestrično prevzeli pobudo ljudskega petja. Tako sva izbirali pesmi in prepevali ob nedeljah, šmarnicah, devetdnevnica in večkrat med tednom. V meni sta s pesmijo rasli vera in molitev. Ker smo bili salezijanska župnija, mi je v roke prišla knjiga o don Bosku, *Ukradli ste mi srce*. Zanimiv mi je bil don Boskov pristop k mladim. V reviji *Mavrica* je pater Mirko Žerjav objavljaj rokohitrsk trike. Pridno sem jih vadila in marsikakšen trik mi je kasneje prišel prav pri animiranju otrok ali vselem večeru na duhovnih vajah.

V župnišču je kaplan priskrbel učitelja, ki nas je dve leti učil igrati kitaro. Kasneje sem v župniji vzporedno z mladinskim veroukom osnovala mladinski pevski zbor. S skupino dvajsetih mladih smo varno preživeli mladostne dni.

Večkrat sem se udeležila duhovnih vaj na Bledu pri sestrah salezijankah in verjetno je bila ključnega pomena za mojo vero takratna posvetitev Mariji. Spominjam se, da sem bila po posvetitvi povsem prevzeta.

Udeležila sem se novoletnih srečanj mladine na Poljskem in Češkem. Leta 1988 sem s skupino desetih mladih in tremi duhovniki s kolesom dosegla Torino in naslednje leto še Gospo Sveto v Avstriji.

Mami sem pogosto pomagala pri čiščenju in krašenju cerkve. Od takrat

mi cerkev ni bila več tuja. Poznala sem vsak njen kotiček. Vključena sem bila tudi kot bralka beril, dve leti učila predšolski verouk in bila v župnijskem svetu.

V srednjo šolo sem hodila v Postojno, kjer sem se vključila v krožek, ki ga je vodil profesor zgodovine. Mladim je (v takratnih jugoslovanskih časih) na srce polagal pomen slovenske narodne zavesti. Pri krožku sva s sošolko dvakrat mesečno vodili petje slovenskih narodnih pesmi. Kasneje sem napisala besedilo uglasbene pravljice Puhki, ki je bila izdana na kaseti.

Vsako leto sem hodila na duhovne vaje in se poleti udeleževala Uskovniških tednov. Tam sem bila Bogu res 1000 metrov bližje. Med enim izmed salezijanskih duhovnih vikendov v samostanu Stična, ki jih je organiziral Cerknški duhovnik Jože Vidic, sva se srečala z Mirkom. Najina zgodba se je nadaljevala na Uskovnici in nato po dveh letih na Igu.

V župnijo Ig sem se vključila kot birmanska animatorka in zaradi druge nosečnosti mesto prepustila Mirku. Kasneje je Mirko vodil zbor Magnificat in me je povabil, da se pridružim. Ugotovila sva, da naju skupno delo v cerkvi še bolj povezuje. Najprej smo z nekaterimi člani Magnificata na pobudo kaplana Janeza Žerovnika osnovali animatorsko skupino, ki je

enkrat mesečno pripravljala otroške maše. Kasneje se je skupina preoblikovala v Martinove animatorje, kjer smo natančneje določili, kaj in na kakšen način želimo doseči naš cilj. Želeli smo povečati obisk otrok pri nedeljskih mašah.

Otroške maše imamo dvakrat mesečno. Iz skromne številke, približno 10 otrok pri nedeljski maši, smo presegli celo številko 110. Žal ta številka ni vzpodbudna, saj obiskuje nedeljsko mašo samo tretjina veroučencev župnije Ig. Če smo še pred leti govorili o tem, da se otroci zbirajo na klopcah, imamo danes težavo, kako jih dobiti izpred zaslonov. Vsekakor gre tudi za podhranjenost ponudbe, ki jo v okviru cerkve nudimo otrokom in mladini. Menim, da nas bo ob koncu časov Jezus vprašal: »Kaj še nismo naredili,« in ne »Kaj smo naredil?« Delo za mlade nam mora biti bistveni temelj. Menim, da imamo na tem

področju šibko točko. Prav tako so za stanje mladine in otrok odgovorni vsi tisti, ki so že pobrali »jagode iz sadne kupe« verouka, oratorijskih dni, šmarnic in oratorijev. **Vaša odgovornost in dolžnost je, da svoje sile usmerite nazaj v župnijo in pomagate pri izvedbi programov za mlade. Ne bodite samo »nabiralci jagod« ampak aktivni člani skupnosti. Če ne veste, kaj bi lahko v okviru župnije postorili, se obrnite na župnika. On ve.**

V okviru Martinovih animatorjev sva z Mirkom osnovala otroški zbor, ki ima letos že šesto leto delovanja. Žal je situacija korona virusa in odraščanje otrok v mladostnike skoraj povsem izčrpala Martinov otroški zbor. Ostalo je le še sedem otrok, ki obiskujejo vaje v nedeljo ob 9. uri. Če bi primerjali s čebelami: »kjer ni zalege, ni čebel in kjer ni čebel, ni življenja« ali drugače: kjer ne bomo imeli



pevskega podmladka, ne bomo imeli odraslega zbora in ne slovesnih maš. Petja ne bo več. Zagotoviti oziroma privzgojiti si ga moramo sami ali pa ga ne bo. Za to smo odgovorni vsi. Bog nam je dal glas, da ga slavimo. Kakršenkoli. Vsem. Brez izgovorov.

Tudi glasbena skupina Pol plašča je res podarjenega pol plašča Bogu in nam. Kolikokrat nas na vajah zebe in so prsti na inštrumentih trdi, kolikokrat utrujeni pridemo v soboto zvečer še na vaje pa bi šli raje kam drugam in v nedeljo ob 9.00 se spet dobimo...

Pred leti sva se z Mirkom vključila v pevski zbor Pesem tisočerih zvonov in pred štirimi leti smo odpotovali v Bruselj. Tam smo v več cerkvah odpeli uglasbeno mašo. Cerkve so bile velike, ljudi pa kljub temu, da je bila sobota ali nedelja, skoraj nič. Redki verniki so bili v glavnem temne polti ali iz azijskih držav. To se lahko zgodi tudi nam.

Vsekakor pogosto človek, ki mu gre dobro, ne misli na Boga. Vera posameznika se tekom življenja razvija in spreminja. Sami moramo pogledati vase in se vprašati, kje je naša vera? Ali imamo otroško vero in hodimo k maši v nedeljo zato, ker menimo, da je tako prav in dovolj? Je to navada? Morda ste prišli do tam, kjer vam je Bog prek Svetega pisma napisal pismo in ga

berete. Pogosto berete. Morda ste tam, kjer ste ugotovili, da je Jezus resnično umrl za vas. Preučite svoj odnos do Boga. Nihče ga ne bo namesto vas.

Deset let sem bila vključena v pripravljalno skupino Uskovniški dnevi za odrasle in bila tudi animatorka. Neko poletje sem vodila starejšo skupino, v kateri se o sebi, svojih občutki in svojih verskih izkušnjah nismo bili sposobni pogovarjati. Bili pa smo sposobni govoriti o boleznih, družbeni klimi, opravljati... To mi je dalo misliti. Moramo znati pretehtati svoj odnos do sebe in do Boga. Moramo v svoje globine. Vera ni samo obisk sv. maše. To je res samo minimum. Pojdite na primer na duhovne vaje. Tam se ne telovadi z duhom, kot bi kdo pomislil. Na duhovnih vajah si korak bliže Bogu. Postaneš romar na poti in se navadiš ustavljati ob božjem. Nisi več nomad, ki tava od oaze do oaze, od sreče do sreče, ali vagabund, ki uživa kratkotrajne življenjske užitke.

Verjetno je res vse moje življenje prežeto z vero. Z možem imava pet otrok. In če me kdo vpraša zakaj sva se odločila za toliko otrok, »ne vem«. To je del milosti in Božjega načrta. Sva samo njegovo orodje. Hodim v službo in če se le da, grem popoldne na njivo. Ljubim zemljo z nagibom sv. Frančiška in se z veseljem čudim

Božjemu stvarstvu. Spomnim se pripovedovanja starih staršev, kako so ljudje, ko so odhajali v Ameriko, s seboj v mošnjičku vzeli slovensko zemljo, da so jo imeli vedno s seboj in če so umrli v tujini, so jih pokopali s prgiščem slovenske zemlje. Takšno spoštovanje do slovenske zemlje želim privzgojiti tudi svojim otrokom. Doma pridelamo kar precej hrane, kar zahteva kar precej truda. Rada pečem, še posebej kruh in pekovsko pecivo, saj kvas zahteva stalno opazovanje, čudenje in na koncu prese- neti z izdelkom. Podobno je tudi s predelavo mleka.

Trenutno berem knjigo Besede upanja Patra Pija, ki je moje zadnje odkritje. Ta knjiga je res pravi balzam v teh koronskih dneh. Z barvami že

dolgo ne slikam več, rada pa likam ob kozarcu rdečega vina in pletem. Rada bi si spet spletla košaro iz srobota.

Vse prepuščam v Božje roke in živim po besedah iz Svetega pisma: »Ne bodite v skrbeh za jutri, kajti jutrišnji dan bo imel skrb sam zase. Dovolj je dnevu lastna teža.« In ker vem, da Bog skrbi za vrabce na polju, zakaj ne bi tudi zame? In če smo ravno pri vrabcih, don Bosko je rekel: »Delaj dobro in pusti vrabcem čivkati.« Delo šteje. Vrabci pa itak vedno čivkajo.

Vlasta, hvala, ker si delila z nami svojo duhovno plat. Hvala za trud z mladimi v župniji Ig. Želimo ti, da še naprej gojiš svoj pozitivni notranji jaz, ki ga privzgajaš mladim.

mjg

LETO SVETEGA JOŽEFA

MOLITEV K SV. JOŽEFU

O Bog, ki si v neizrekljivi previdnosti sv. Jožefa milostno izvolil za ženina svoje presvete Matere, daj nam, te prosimo, da bomo njega, ki ga za varuha častimo na zemlji, imeli za priprošnjika v nebesih. Sveti Jožef, pomagaj mi postati tako iskren in čist, da bo prijateljsko oko brez strahu in skrbi gledalo v moje srce, kakor sta Jezus in Marija gledala v tvoje. Izprosi mi milost svete preprostosti in ljubezni, da se bom tebe ter Marije in Jezusa oklepal predsem z ljubeznijo, kot si ti ljubil Jezusa in Marijo. Pomagaj mi, da ti postanem podoben v čistosti, preprostosti in ponižnosti. Amen.

Sv. John Henry Newman



URADNI LOGOTIP SINODE 2021–2023

Veliko, mogočno drevo, polno modrosti in svetlobe, se izteza proti nebu. Kot znamenje življenja in upanja, izraža Kristusov križ. Nosi evharistijo, ki sije kot sonce. Horizontalne veje se odpirajo kot roki ali krila in predstavljajo Svetega Suha.

Božje ljudstvo ni statično: giba se in neposredno namiguje na poimevanje svetovne sinode, ki se glasi: *Hoditi skupaj*. Božje ljudstvo povezuje skupna moč, ki jo črpa iz Drevesa Življenja in ki spodbuja njegovo hojo.

Petnajst silhuet povzema vse človeštvo v različnosti življenjskih situacij različnih generacij in izvorov. Ta vidik poudarja množica svetlih barv, ki so znamenje veselja.

Med temi ljudmi: mladimi, starimi, moškimi, ženskami, najstniki, otroki, laiki, redovniki, starši, pari, samskimi, zdravimi, bolnimi, ki so vsi na isti poti, ni hierarhije; škof in redovnica, ne hodita pred njimi, ampak z njimi. Povsem naravno, so na začetku mladi in najstniki, ki spominjajo na Jezusove besede v evangeliju: »Slavim te,



Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikriš modrim in razumnim, razodel pa otročičem.« (Mt 11,25)

Horizontalni napis: *Za sinodalno Cerkev: občestvo, sodelovanje, poslanstvo* sledi od leve proti desni v smeri poti, jo s tem poudarja in utrjuje in se zaključi z naslovom Sinoda 2021-2023, ki je umeščen višje in povzema celoto.

Molimo za blagoslov sinodalne poti, da bi zmogli hoditi skupaj z Jezusom in z brati in sestrami, ter Kristusa oznanjati sodobnemu človeku.

200 LET CERKVE SVETE MARJETE NA GOLEM

Zadnjo oktobrsko nedeljo smo na Golem praznovali 200. obletnico posvetitve cerkve svete Marjete.

28. oktobra 1821 je tedanji škof Avguštin Gruber posvetil našo cer-

kev. V arhivu je ohranjen presenetljivo podroben opis tega dogodka.

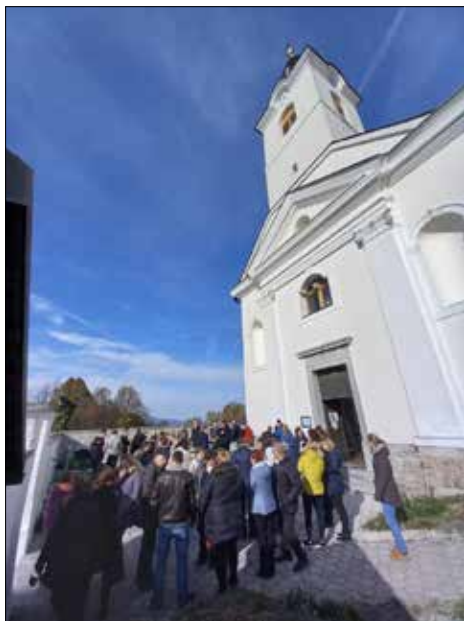
V zapisu o posvetitvi cerkve v Knjigi mašnih ustanov 1808-1913, s škofijskimi, deželnimi in kresijskimi

okrožnicami ter kronologijo 1808-1824 iz Nadškofijskega arhiva v Ljubljani je zapisano takole:

Slovesna posvetitev cerkve se je začela ob pol osmih zjutraj in je trajala do pol ene ure popoldne. Njihova visokost Avguštin Gruber je pridigal dvakrat – pred cerkvijo, preden so svete relikvije prenesli v cerkev, da bi jih vzdali v oltar in v cerkvi na prižnici, po zaključnem slovesnem obredu. Nato so imeli tiho mašo. Vsemu sta bila priča grof Vajkard Ausperg in grofica. Ta sta ekselenco, častitljivega škofa Gruberja in vso duhovščino povabila na kosilo na Ig. Škof je tam tudi prespal in naslednje jutro po maševanju v grajski kapeli, odpotoval v Ljubljano. Na slovesnosti posvetitve je bilo navzočih 17 gospodov duhovnikov.

Tako je bila posvečena naša cerkev, ki so jo sezidali v letih 1819-1821 in stoji na istem mestu, kjer je pred njo že stala njena predhodnica iz 17. stoletja.

Cerkev je v celoti zgrajena iz kamna in v začetku ni bila popolnoma takšna kot danes. Tudi današnjega oltarja in prižnice še ni imela. Oba sta do takrat stala v cerkvi cistercijanske opatije v Kostanjevici na Krki. Ko je takratni cesar Jožef II izdal ukaz, da se zaprejo nekateri samostani v Sloveniji, med njimi tudi samostan v Kostanjevici, je njegovo premoženje pripadlo državni gosposčini Kosta-



njevica. Uprava gosposčine je leta 1820 predlagala, naj se nekdanja samostanska cerkev opusti, inventar pa odproda na dražbi.

Glavni oltar sta na dražbi kupila cerkvena ključarja lokalije na Golem za 130 goldinarjev, cerkvena ključarja iz Šmihela pri Novem mestu pa prižnico. Ko so oltar pripeljali na Golo, so ugotovili, da je prevelik za golsko cerkev. Ker so želeli oltar obdržati, so v ta namen povečali prezbiterij in dvignili njegov obok do te mere, da so lahko postavili 11,5 m visok in 6,6 m širok oltar. Izkazalo pa se je, da je bila tudi prižnica za šmihelsko cerkev prevelika, zato so jo leto kasneje za 45 goldinarjev prodali ključarjem z Golega. Tako je bil velik del opreme iz

kostanjeviške cerkve spet skupaj na istem mestu.

Lahko bi rekli, da je to zgodba s srečnim koncem, da sta oltar in prižnica našla dom in mir v naši cerkvi, pa ni bilo ravno tako. Leta 1942 so namreč Italijani našo cerkev močno poškodovali. Poškodovana je bila do te mere, da je bila brez vseh oken, vhodnih vrat in s porušeno streho. V takem stanju je bila cerkev več kot 10 let, zaradi česar je bil oltar nekajkrat celo zasnežen. Sneg, dež, mraz, vročina in sonce so povzročili, da je oltar začel razpadati. Les je začel gniti, odpadla je pozlata in barva, odpadati so začele roke, prsti in peruti kipov, padli so na tla in bili za vedno uničeni. Dež in sneg sta povzročila, da je popustil ves klej, s katerim so bili zlepljeni oltar in kipi in samo še lese- ni klini in žebliji so oltar držali skupaj. Bilo je le še vprašanje časa, kdaj bi se oltar sesul v kup ničvrednega lesa.

V vizitaciji leta 1956 je vizitator poleg opisa obupnega stanja cerkve zapisal tudi: »So pa v fari še tri kape-lice, ki pa so zapuščene, demolirane in izropane, kot dokaz, da je nekdaj na Golem živel veren narod«. Golska fara je bila v tem času materialno in duhovno v žalostnem stanju.

V zadnjem trenutku so se na Zavodu za spomeniško varstvo odločili, da bodo oltar rešili in restavrirali. Vendar to ni bil edini problem. Ob-

noviti je bilo potrebno tudi cerkev, za kar pa Golani niso imeli denarja. Odločili so se, da v ta namen prodajo orgle, ki pa so bile zaradi poškodovane cerkve pokvarjene. Kljub temu so dobili toliko denarja, da so lahko z lesom iz gozda obnovili cerkev. Cerkev in oltar sta bila rešena, žal pa je bila cena taka, da smo ostali brez orgel.

Naj omenim še, da je naša župnija v teh 200 letih dala 2 duhovnika in sicer Janeza Viranta in Metoda Jeršina, eno nuno Purisimo Krnc in enega bogoslovca Cvetka Podlogarja.

Sveti Avguštin, svetnik, ki ga imamo tudi na našem oltarju je zapisal takole:

»Če smo mi sami hiša Božja, potem se v tem življenju v nas uresničuje graditev, da bi se ob koncu časov na nas dovršila posvetitev.«

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem, ki kakorkoli sodelujete v naši župniji in ste naredili karkoli dobrega za našo cerkev. Naj vam Bog povrne vse dobro, ki ste ga zanjo storili.

Florijan Zupan

GOVOR GOSPE ZDENKE GLINŠEK OB ZAKLJUČKU MAŠNE SLOVESNOSTI OB 200 LETNICI POSVETITVE CERKVE SVETE MARJETE NA GOLEM

Vsi prav lepo pozdravljeni na današnji dan, ko skupaj praznujemo

200 let posvetitve cerkve Svete Marjete na Golem.

Prav prisrčno pozdravljen naš dolgoletni g. Janez Drnovšek, ki ste se odzvali povabilu, župnik g. Janez Avsenik in kaplan g. Tadej Ložar.

Dana mi je priložnost, da povem nekaj besed.

Že kot mlada deklica sem rada hodila k maši z mojima starima mamama, peš iz Škrilj, saj takrat pred 60-imi leti še ni bilo avtomobilov pri hišah. Tudi moja draga mami in ati sta mene in mojo sestro vzgajala v globoki veri: bodi poštena, pridna, pomagaj sočloveku in ti bo dobro na zemlji in ko pride poslednja ura tudi v nebesih. Bilo je zelo lepo, saj je bil tistega dneva 1962 leta na lgu žu-



pnik Anton Bergant, ki je hodil maševati na Golo, kasneje pa župnik Karel Erjavec iz Želimelj. Imam zelo lepe spomine, ko smo peš hodili po stezi do vasi Klada in nato naprej v Želimlje k verouku. V tamkajšnji cerkvi svete Vida smo prejeli prvo sveto obhajilo. Leta so hitro minevala in sledila je sveta birma, ki je bila v cerkvi svete Marjete na Golem. 24.9.1967 nam jo je podelil g. nadškof Jožef Pogačnik.

Prve veroučne napotke vere nam je vsadil v srce g. dr. Alojzij Slavko Snoj. Imam zelo lepe spomine nanj. Potem so sledili: g. Stanislav Okorn, takratni predavatelj gimnazije Želimlje, g. Novak Janko, g. Lojze Dobravc, g. Franci Drobnič, g. Stanislav Duš, g. Anton Košir, ki je bil tudi predavatelj zgodovine v Želimljem, g. Janez Ulaga, g. Ivan Turk, g. Ivan Zupan, g. Slavko Pajk, g. Rudi Borštnik, g. Jože Pungerčar, g. Drago Gačnik, g. Janez Vodičar ter g. Egidij Dolinar z lga.



Leta so tekla in že so moji otroci pričeli obiskovati verouk. V veri so jih vzgajali g. Blaž Cuderman, naš dragi g. Franci Drobnič, ter študentje, ki so obiskovali tudi gimnazijo Želimlje: g. Rudi Tisel, g. Engelbert Osolnik (Berti), ki je maše popestril s kitaro, g. Sandi Osolnik, g. Drago Senčur, sedanji župnik v Želimeljem, g. Marko Košnik, sedanji salezijanski inšpektor, g. Peter Končan, g. Peter Pučnik, g. Marjan Lamovšek, g. Klemen Balažič in še sem morda katerega izpustila.

Nato je prišel čas za g. Janeza Drnovška, našega dragega dolgoletnega gospoda. Ne smemo pozabiti tudi na našega dragega žal, letos januarja preminulega g. Franca Drobniča. G. Franci, počivajte v miru, večkrat vas obiščem v Želimljem na grobu. Bilo je zelo lepo in imam lepe spomine na vse naštetje in upam, da nisem katerega izpustila. Saj vam to berem s težkim srcem, najlepši moji spomini na duhovnike salezijance Don Boskove.

Sedaj pa smo veseli župnika g. Janeza Avsenika in kaplana g. Tadeja

ŽEGNANJE NA GORNJEM IGU

Tudi letos je bilo žegnanje na Gornjem Igu prav na Zahvalno nedeljo. Zato je okrasitev oltarja kar klicala k hvaležnosti Bogu za sadove zemlje in dela človeških rok. K Bogu pa se je dvigala naša prošnja, naj sveti Le-

Ložarja, ki redno mašujeta na Golem in nas poglobljata v veri. Pred dvema letoma pa je pri nas maševal tudi takratni kaplan g. Simon Virant.

Hvala vam za vse, dobri Bog vam poplačaj na zemlji in ko bo prišla poslednja ura pa v nebesih.

Zelo sem vesela in srečna, da sem tudi svoje otroke vzgajala v veri, v poštenem duhu, spoštuj očeta in mater, da ti bo dobro na zemlji in v nebesih in da tudi oni enako vzgajajo svoje otroke, moje vnuke.

Sedaj pa bi se še enkrat zahvalila g. Janezu Drnovšku, ki se je odzval povabilu na slovesnost, župniku g. Avseniku ter kaplanu g. Ložarju za pomoč pri pripravi te lepe slovesne sv. maše.

Bog vas živi!



nart, ki je zavetnik podružne cerkve na Gornjem Igu, pomaga v tem korona času. V svojem življenju je reševal jetnike in sužnje. Naj njegova

priprošnja danes rešuje vse ujetnike mobilnih naprav in odvisnike od internetnih mrež.

MARTINOVA NEDELJA

Letošnjo Martinovo nedeljo (14. novembra 2021) smo obhajali v zelo okrnjeni obliki. V tridnevju pred nedeljo smo se v četrtek zbrali na srečanju za starejše, bolnike in invalide. Mnogi so opustili udeležbo zaradi strahu pred možnostjo okužbe. Seveda smo v cerkvi zelo pozorni, da upoštevamo vse ukrepe, tako razkuževanje, medsebojne razdalje in zaščitne maske. Tisti pa, ki so se srečanja udeležili, so lahko prejeli tudi bolniško maziljenje. Sveti Martin je znan tudi po mnogih ozdravljenjih že v času svojega življenja in zakaj se mu ne bi za zdravje priporočal tudi danes, ko so vse okoli nas epidemija, okužbe in tudi duševne stiske. Naj sveti Martin prosi za nas.

V petek je sveto mašo in nagovor za mlade pripravil kaplan Tadej z že-

ljo, da bi tudi mladi po zgledu svetega Martina dali Bogu na razpolago »svojega pol plašča.«

V soboto je bil dan celodnevnega češčenja. Tudi tu se je poznalo epidemološko stanje. Le nekaj otrok je prišlo molit pred Jezusa v Najsvetejšem. Sestri Lidija in Sandra pa sta z njimi molili in priporočali Božjemu usmiljenju vso našo župnijo, ki je praznovala praznik. Vse ostale skupine so z veseljem prišle molit in upamo, da so izprosile Božji blagoslov za vso župnijo.

Sklep češčenja je bilo srečanje zakonskih jubilarantov. Že vnaprej smo vedeli, da po sveti maši ne bo pogojitve in tudi ne veliko druženja zaradi epidemoloških ukrepov. A bili smo veseli, da smo sploh lahko prišli skupaj. Lansko leto je namreč zara-



di epidemije srečanje in celodnevno češčenje odpadlo. Obljubili pa smo si, da se vsi vidimo čez 5 let, ko bosta najstarejša zakonca praznovala že diamanтно poroko, najmlajša pa tudi že okroglih 10 let skupnega življenja.

Na samo Martinovo nedeljo nas je pri sveti maši ob 10h nagovoril dekan teološke fakultete naš nekdanji

kaplan dr. Janez Vodičar SDB. Spregovoril je o tem, da je sveti Martin sestopil s konja in bil pred Bogom na kolenih. Tudi svetnikov kip v cerkvi prikazuje klečečega svetnika, ki gre na oblaku v nebo. To je povabilo tudi vsem častilcem, da zavzamemo takšno molitveno držo v življenju.

ŽUPNIJA V ZADNJEM MESECU

V zadnjem mesecu smo se poslovili od Cirila Mavca, rojenega 27.3.1944, ki je bival v Mateni 35. Ob pogrebu so namesto cvetja darovali za svete maše ter za matensko cerkev: brat Stane, sosedje Lenaršič, Grmek Kogovšek, sosedka Vida, Ambroževi iz Matene, družina Bogša iz Matene, sosedje Merharjevi, družina Intihar iz Iške Loke, družina Škrjanc iz Matene, Križmanovi iz Staj, družina Modic iz Iške loke, Marjan Župec z družino iz Iške Loke, Ivan Ciber z družino iz Matene ter Slavko Župec iz Iške Loke.

Poslovili smo se tudi od Ljudmile (Milke) Ciber, rojene Kužnik, rojene 17.5.1933, ki je bivala v Kotu 11. Ob pogrebu so namesto cvetja darovali za svete maše in v dober namen: družina Kastelic iz Staj, Roman in Marija Smole, Cibrovi iz Iške Loke, Platnarjevi iz Kota, Uršičevi z Iga, družina Smole iz Kota, Križmanovi iz Staj, Rozmanovi iz Kota, družina Stipič iz

Kota 12d, družina Možek iz Kota, družina Modic iz Kota.

Poslovili smo se od Ane Uršič, rojene Lavrič, rojene 10.7.1940, ki je bivala v Mateni 30. Ob pogrebu so namesto cvetja darovali za svete maše, za cerkev v Mateni, ter dar za cerkev: Tegljevi iz Iške Loke, Jože Ciber z družino, Ambrožev iz Matene, Martina in Polona Cankar, družina Štrukelj, družina Tegelj iz Matene, družine Lenaršič Grmek in Ugovšek iz Matene, Majnikov, Ljubljanska cesta 30, družina Strle, Matena 14, Marjan in Tomaž Zupan.

Poslovili smo se od Marije Zajc, rojene Podržaj, rojene 25.9.1931, ki je bivala na Kočevski cesti 151 na Pijavi Gorici. Ob pogrebu so namesto cvetja na grob darovali za svete maše in za cerkev: sin Janez Zajc s Pijave Gorice, vaščani Pijave Gorice, Vrbinčevi s Pijave Gorice, sin Tomaž z družino, vnukinja Veronika z družino, vnukinja Anja z družino, Anica Srečnik, hči

Majda z družino, nečakinja Ema z družino, vnukinja Karmen z družino, Cibrovi s Pijave Gorice in Dobravice, Zupančičevi iz Mlačevega, sestrična Anica Rudolf z Grosuplja ter Marija in Tomaž Globokar.

Posloveli smo se od Marije Emeršič, rojene Verček, rojene 22.5.1949, ki je bivala v Zapotoku 40A. Pokopana je bila na pokopališču na Viču v Ljubljani.

Ob pogrebu Tončke Cankar je namesto cvetja darovala za svete maše tudi družina Tadeja Jamnika.

Hvala vsem, ki darujete ob pogrebih za svete maše, za cerkev in posamezne podružne cerkve, ter tudi za Karitas in v dober namen. Sedaj prihaja zimski čas, v katerem vsako cvetje propade v nekaj urah, če je položeno na grob. Z darovi po naštetih namenih pa pomagamo dušam naših rajnih, ko zanje molimo. Spomnimo

se jih, ko zanje darujemo svete maše. Z darovi za Karitas pomagamo ljudem v stiski. Torej naredimo tudi dobro delo z mislijo na pokojne. Naj jim bo vse to v dušni blagor, darovalcem pa v blagoslov.

Od zadnje objave so bili krščeni naslednji Božji otroci:

- Ažbe Gaberšek, ki s starši Lukom Baberškom in Petro Janša živi na Zagoriški ulici 14 na Pijavi Gorici,
- Glorija Paulič, ki s starši Matejem in Tino, rojeno Šenk živi na Baniji 26 na Igu
- Ema Škraba, ki s staršema Tomažem in Valentino rojeno Šimič živi v Mateni 4A.

Vsem otrokom želimo potrebne ga zdravja in razumevanja. Slednje je najlepša dota, ki jo starša posredujeta otroku. To je tudi okolje, v katerem lahko raste vera in zaupanje v Boga, ki prihaja v teh adventnih dneh k nam.



ZAHVALA DOBROTNIKOM

Ob pogrebu pokojne Tončke Cankar z Iga so svoj dar namenili za potrebe Župnijske karitas Ig tudi Štrukljevi iz Staj in cerkveni pevci. Iskren Bog plačaj.

Zahvaljujemo se tudi vsem dobrotnikom, ki pomagata lajšati stiske ljudem.

Bog plačaj.

Župnijska karitas Ig

Župnijska Karitas Ig bo v mesecu decembru 2021 izjemo-
ma imela uradne ure v torek, 21.
12. 2021 od 17. do 18. ure v učil-
nici župnišča.



ŽUPNIJSKA KARITAS IG ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

TRANSAKCIJSKI RAČUN ŽUPNIJSKE KARITAS IG,
na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski:
SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

Župnijska karitas Ig

NOVI ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET (ŽPS)

V nedeljo, 26.9.2021, ste župljani župnije Ig z »glasovnicami« predlagali po dva moška, dve ženski in dva mladince za novi ŽPS. Ob prejetih glasovnicah lahko rečemo, da se je pokazalo zmanjšanje števila tistih, ki so v zadnjem času zaradi vseh ukrepov in uvedbe PCT pri sveti maši, zato je bilo tudi manj vrnjenih in izpolnjenih glasovnic. Z žalostjo smo pogledali na glasovnice, ki so bile brez predlogov za mlade. Ali v vaši vasi, v vašem naselju, res ni nobenega mladega, ki bi ga videli in predlagali, da sodeluje v župniji? Kakšna je prehodnost župnije, če v njej ni mladih? Toda mladi so in hvala Bogu so z veseljem sprejeli izziv sodelovanja pri odgovorni službi v ŽPS. Smo v letu mladih in prav je, da se vsi glede tega vprašamo o naši svetli prihodnosti.

Ob vseh pregledanih glasovnicah in odgovornostih, ki jih imajo posamezni župljani že sedaj v župniji, lahko objavimo naslednji seznam imenovanih in predlaganih članov ŽPS:

- župnik Janez Avsenik, Ig
- kaplan Tadej Ložar, Ig
- Brkovič Leon, Ig
- Globokar Anže, Pijava Gorica
- Jamnik Tadej, Ig
- Janež Tavčar Jelka, Pijava Gorica
- Kovačič Igor, Ig
- Merzel Mirko, Ig
- Podržaj Ana, Ig
- Podržaj Andreja, Ig
- Zdravje Andreja, Iška vas
- Župec Marija, Ig
- Merzel Zala, Ig, predstavnica mladih na Igu
- Šauer Jaka, Ig, predstavnik mladih na Igu
- Šauer Luka, Ig, predstavnik mladih na Igu
- Bergles Amadej, Škrilje
- Glavan Jožica, Škrilje
- Mavec Renata, Golo
- Škarja Janez, Golo
- Zupan Florijan, Golo
- Bergles Jon, Škrilje, predstavnik mladih na Golem
- Škarja Manca, Golo, predstavnica mladih na Golem
- Zupan Marjetka, Golo, predstavnica mladih na Golem.



Seznam imen je sedaj enoten za obe nekdanji župniji, tako za Ig in za Golo. Zato je število članov, ki je bilo prej večje, sedaj okrnjeno. Dodajamo pa iz vsakega področja posebej tudi mlade. Tako je sedaj skupno število članov večje. Naj zato velja, da predlogi in pobude članov rodijo obilne sadove v življenju župnije Ig. Mandat članov je za obdobje 2021 – 2026. V tem času bo potekala Sinoda v Cerkvi v naši škofiji, pa tudi v vsej katoliški Cerkvi. Želimo hoditi skupaj, poslušati drug drugega. Poslušati pa tudi Jezusa, ki nam govori, kako naj živimo kristjani, da bomo pričevalci v tem zahtevnem času.

Vsem župljanom se zapisani člani ŽPS priporočamo v molitev.

REDNA ZBIRKA MOHORJEVIH KNJIG 2023 (IZIDE NOVEMBRA 2022)

MOHORJEV KOLEDAR 2023

Tradicionalni, 165. koledar najstarejše slovenske založbe, s kalendarijskimi podatki, pregledi najpomembnejših dogodkov preteklega leta in pestrimi prispevki avtorjev z različnih področij našega življenja po tematskih sklopih.



Branko Cestnik: POGOVORI Z NJO

Slovenske večernice 172. Zgodba iz druge svetovne vojne, navdihnjena po resničnih dogodkih, temelji na pripovedi enega izmed slovenskih mobilizirancev v nemško vojsko. Na različnih bojnih položajih nenavadna srečanja s tremi lokalnimi ženskami pripomorejo, da si sredi vojnih grozot reši dušo in telo. So kakor Ona– Marija Pomočnica.

Igor Grdina: MED ZEMLJO IN ZVEZDAMI

Niz povezanih slik iz jedra slovenskega zgodovinskega izročila, kot dopolnilo vsem dosedanjim (Mohorjevim) zgodovinom. Predstavi izročilo, ki se je pomembno ohranilo v poznejši čas: sledi prazgodovine, antike, zgodnjega krščanstva, vključevanja prednikov Slovencev v zahodnoevropski kulturno-civilizacijski krog, ustoličevanje na Koroškem, podvige knezov Celjskih, zgodovino jezika ...

ZA DOBRO VOLJO

DIETA – Dve prijateljici blondinki se pogovarjata: “Zdravnik mi je svetoval, da dva tedna živim le na jabolkih.” Pa pravi druga: “Kaj pa, če padeš dol?”

NA KLANCU – Učiteljica v pogovoru z učenci: “Janezek, mama mi je povedala, da zelo rad bereš.” “Tako je.” potrdi Janezek. “Si že bral ,Na klanču?’” “Ne, jaz berem, kjer hočem!”

France Cukjati: NA POTI ISKANJA

Kaj in koga človek vse življenje išče

Literarna, filozofska, teološka in življenjska razmišljanja. Človek je bitje, ki išče. Vse življenje. Ne žene ga samo raziskovalna radovednost, ampak predvsem nagnostna potreba po razumevanju sebe in sveta. Človek išče človeka, išče sebe in svoj smisel, išče razumevanje družbe, zgodovine in sveta, išče odrešenje. In ko bo vse naštet o našel, bo še vedno iskal. Človek namreč išče nekaj, ki je za vsem tem ...

Bob Goff: OTROCI, LJUBEZEN DELUJE!

Veliki humanitarni delavec, človekoljub in avtor več knjižnih uspešnic sedaj v knjigi za otroke prinaša sproščen, šalji v, ganljivi, hkrati pa izredno življenjski in pomenljivi vpogled v svojo interpretacijo Božje in človeške ljubezni. S to knjigo se bodo otroci smejali in sanjali, navdihovala jih bo, da so za Boga zelo pomembni, naučili se bodo prevzeti odgovornost, odpuščati, ohraniti upanje in uresničevati svojo vero v vsakdanjem življenju.

Komplet petih knjig po prednaročniški ceni: **51 EUR**, redna cena: 69,50 EUR. (Skupna vrednost posameznih knjig iz zbirke je 120 EUR.)

Mohorjev koledar po prednaročniški ceni: 20 EUR, redna cena: 22 EUR.

Prosimo za prednaročila do 28. februarja 2022.

Naročila sprejemamo v župnišču na Igu, lahko pa tudi neposredno na Celjski Mohorjevi družbi: info@celjska-mohorjeva.si, T: 03 490 14 20

ISKRICA

**DA, RES JE, DA SI VEDNO NALOŽIM VEČ DELA,
KOT LAHKO NAREDIM.**

Nikola Tesla

DOGODKI PRED NAMI

- **29. november:** začetek devetdnevnice pred Brezmadežno, v kateri se želimo z vso Cerkvijo na Slovenskem združiti v molitvi za premaganje epidemije Korona virusa. Pobudniki za to molitev so sodelavci Radija Ognjišče, ki bodo vsak dan zjutraj ob 5h molili rožni venec s tem namenom. Molitev boste lahko spremljali v živo tudi preko **njihovih spletnih strani, FB profila in YouTube kanala Radia Ognjišče**. Zato vas naši škofje in radijci vabijo, da se jim vsak dan pridružimo in sodelujemo pri molitvi za zdravje in konec epidemije.
- **3. december:** sv. Frančišek Ksaver. Prvi petek v mesecu. Dopoldne obiščemo bolnike in starejše na domu. Zvečer od 18h naprej molimo pred Najsvetejšim in obnovimo posvetitev Jezusovemu srcu.
- **4. december:** sv. Barbara, mučenka. Prva sobota v mesecu. Zjutraj od 7.30 molimo pred Najsvetejšim premišljevalni rožni venec in obnovimo posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu srcu.
- **5. december:** 2. adventna nedelja. To je prva nedelja v mesecu. Pred 8mo mašo na Igu bo na razpolago za sveto spoved tuji spovednik, župnik v Tomišlju, Aco Jerant. Nadejamo se, da nas na Golem ob 9.30 pri maši obišče sveti Miklavž.
- **6. december:** sv. Miklavž
- **8. december:** Brezmadežno spočetje Device Marije. Sveta maši boste ob 18.30 na Igu in ob 19h na Golem.
- **11. december:** Škofijska gimnazija Vipava vabi učence, njihove starše in druge zainetersirane na dan odprtih vrat, ki bo v soboto, 11. 12. 2021, z začetkom ob 9.00. Preko povezav, ki bodo objavljene na www.sgv.si, boste lahko na daljavo vstopili med dijake. Ta dan bo v šoli in dijaškem domu skoraj običajen šolski dan.
- **12. december:** 3. adventna nedelja (Gaudete)
- **16. december:** Začetek božične devetdnevnice. Na Igu bo vsak dan devetdnevnica med tednom zvečer ob 18.30. Lepo vabljeni. Otroci bodo vsak dan prejeli listek za Liturgični zvezek.
- **19. december:** 4. adventna nedelja. To nedeljo bo pri nas tuji spovednik, ki bo spovedoval pred mašo ob 8h, nato bo šel spovedovat tudi na Pijavo

Gorico in Golo, ter se vrnil med mašo ob 10h in bo na razpolago za sveto spoved. Izkoristimo to priložnost za to, da se približamo Gospodu, ki prihaja v teh dneh med nas tudi po zakramentu miru, sveti spovedi.

- **24. december:** sveti večer, sv. Adam in Eva. Na sveti večer bo sveta maša na Igu že ob 18h. Na Pijavi Gorici bo sveta maša ob 21h. Polnočnice pa bodo ob polnoči, torej ob 24.00 na Igu, na Golem in na Kureščku.
- **Na sveti večer** se zberemo skupaj kot družina in skupaj pokadimo in pokropimo svoje domove. Kadilo lahko dobite tudi v župnišču. Blagoslovljeno bodo pa si lahko sami natočite v naših cerkvah, tako na Igu, kot na Golem in tudi na Pijavi Gorici.
- **25. december:** Božič - Gospodovo rojstvo. Svete maše bodo po nedeljskem razporedu. Ta dan je zapovedan praznik in kristjani gotovo pridemo k sveti maši. Če ne izpolnujete pogoja PCT pa se lahko dogovorimo tudi za vaš obisk cerkve zasebno, da bi lahko prejeli sveto obhajilo. Priložnost za to bo na Igu ob 11.30.
- **26. december:** nedelja Svete družine, god sv. Štefana, Dan samostojnosti in enotnosti. Svete maše bodo po nedeljskem razporedu.
- **27. december:** sv. Janez evangelist
- **28. december:** Nedolžni otroci
- **29. december:** sv. Tomaž Becket
- **31. december:** sv. Silvester, zadnji dan v letu in 2. sveti večer, ko ponovno pokadimo in pokropimo naša stanovanja.

URADNE URE V ŽUPNIJI IG: DUHOVNIKA DOBITE TUDI POVSAKI SVETI MAŠI

- ponedeljek od 8h do 9h	telefon – župnijska pisarna 01/420 25 50
- sreda od 17h do 17.45	župnik Janez Avsenik – GSM 040/789 435
- četrtek od 8h do 9h	kaplan Tadej Ložar – GSM 041/722 457
- petek od 16h do 17h	dhp. Anton Košir – 040/263 547

Župnija sv. Martina, Ig, Troštova 12, 1292 Ig,
telefon 01/420 2550, D.Š.: 44520751
zupnija.ig@rkc.si
zupnija-ig.rkc.si

